

Càntut

Cançons de tradició oral

La violeta

Rafel Planas i Vedruna, L'Armentera

Flo-reix la vio - le - ta, cla-vell i ro - se - lla, per nos-tra cis - te - lla po-(gu)er a - dor

8

nar. Cui-teu-vos no - ie - tes, gen-tils, i tan be - lles, que les ca - ra - me - lles

15

a-nem a can - tar, a-nem a can - tar. Pas - que flo - ri - da, so - lem-ne fes - ta,

26

di - a-da n'és, a - ques - ta, que__ tot som-riu, tot som-riu. (Au)-cells re - fi - len en

39

son ra - ma - tge, cer - cant bran - ca - tge per fer son niu, son niu. Es -

51

col-ta'm, ai - ma - da, es - col-ta'm, ai mi - a, tam-bé vol - dri-a, tam-bé vol - dri-a,

62

mig de un a(r) - bre, o al - tra mo - ra - da, lo-gra-da es-ta-da, lo-gra-da es-ta-da,

71

tam-bé vol - dri-a ser o - ce - llet. Per molts anys a - ques-tes Pas - ques les

lo-gra-da es-ta-da d'a-mor com-plet.

82

tre vo - ler, vo-ler. I a les no-ie - tes que mi-ro, en fi - nes-tre - ta i bal - có, can-ta

93

rem al des-pe - dir-nos u-na har-mo - nio-sa can - çó, u-na har-mo - nio-sa can - çó,

104

u-na har-mo-nio-sa can- çó... Cual ve-lletqu(e)ai-ma lo sol, i pa-pa

114

llo-na la flor, sa - pi-gues, no-ie-ta ai- ma- da, que més gran, sí, que més gran és mon a-mor

124

Com t'es-ti - mo, tam-bé es - ti - ma; no en si-guis de cor in - grat. Pui(g) qui l'a

134

mor es-ca - ti - ma ni té cor ni lle-ial - tat. tat, sí, lle-ial - tat. Cual ve - llet qu(e)ai-ma lo

144

sol, i pa - pa - llo-na la flor, sa - pi-gues no-ie-ta ai- ma- da, que més

154

gran, sí, que més gran és mon a- mor, és mon a - mor, és mon a - mor.